

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 38

fyrtyioandra årgången

12 februari 1999

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
1999/C 38/01	Eurons växelkurs	1
1999/C 38/02	Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa delar av TV-kamerasystem med ursprung i Japan	2
1999/C 38/03	Ärende nr IV/37.179 — BBC & Flextech ⁽¹⁾	3
1999/C 38/04	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1447 — Deutsche Post/trans-o-flex) ⁽¹⁾	6
1999/C 38/05	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1341 — Westdeutsche Landesbank/Carlson/Thomas Cook) ⁽¹⁾	7
1999/C 38/06	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1349 — CVC Capital Partners/Dynoplast) ⁽¹⁾	8
1999/C 38/07	Meddelande från kommissionen inom ramen för implementeringen av rådets direktiv 90/396/EEG av den 29 juni 1990 om närmandet av medlemsstaternas lagstiftning rörande anordningar för förbränning av bränslen i gasform ⁽¹⁾	9
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
1999/C 38/08	Förslag till rådets förordning (EG) om samordning av de sociala trygghetssystemen ⁽¹⁾	10
	Rättelser	
1999/C 38/09	Rättelse till gemensam ståndpunkt (EG) nr 60/98 av den 5 oktober 1998, antagen av rådet inför antagandet av rådets förordning om inrättande av ett särskilt stödsystem för AVS-stater som är traditionella bananleverantörer (EGT C 364 av den 25.11.1998)	32

SV

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾**11 februari 1999****(1999/C 38/01)**

1 euro	=	7,4347	danska kronor
	=	322,1	grekiska drakmer
	=	8,919	svenska kronor
	=	0,6975	pund sterling
	=	1,1312	US-dollar
	=	1,685	kanadensiska dollar
	=	129,35	japanska yen
	=	1,5966	schweiziska franc
	=	8,6435	norska kronor
	=	79,69505	isländska kronor ⁽¹⁾
	=	1,7427	australiska dollar
	=	2,0481	nyzeeländska dollar
	=	6,85750	sydafrikanska rand ⁽¹⁾

⁽¹⁾ *Källa:* Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

⁽¹⁾ *Källa:* Kommissionen.

Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa delar av TV-kamerasystem med ursprung i Japan

(1999/C 38/02)

Kommissionen har beslutat att inleda ett förfarande och påbörja en undersökning i enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 384/96 ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 905/98 ⁽²⁾, beträffande import av vissa delar av TV-kamerasystem med ursprung i Japan.

1. Produkt

De berörda produkterna är vissa delar som används i TV-kamerasystem enligt den definition som anges i rådets förordning (EG) nr 1015/94 ⁽³⁾, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2474/95 ⁽⁴⁾.

De delar som är föremål för undersökning är följande:

- Prismor med tre eller flera CCD-sensorer, inbegripet elektroniska (under)enheter, med eller utan filterhjul, som importeras tillsammans eller separat.
- Application Specific Integrated Circuits (ASICs) för användning i TV-kamerahuvud, kamerakontrollpaneler, masterkontrollpaneler och kamerabasstationer.
- Tryckta kretskort med ovannämnda (ASICs).

Dessa delar klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 8529 90 72, ex 8538 90 91, ex 8529 90 81, ex 8529 90 88 och ex 8542 13 80. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

2. Grund för inledandet av förfarandet

I juni 1998 påbörjade kommissionen en undersökning avseende kringgåendet av de slutgiltiga antidumpningstullar som genom rådets förordning (EG) nr 1015/94 (med senare ändringar ⁽⁵⁾) infördes på import av TV-kamerasystemmoduler, monteringsatser, underenheter och delar därav med ursprung i Japan vilka påstods användas

vid sammansättning av TV-kamerasystem i gemenskapen. På grund av att klagomålet återtogs avslutades undersökningen utan att åtgärder infördes. De uppgifter som i samband med denna undersökning tillhandahölls kommissionen tyder dock på att det i enlighet med artikel 5.6 i grundförordningen föreligger tillräckliga bevis för dumpning beträffande importen av ovannämnda delar. En gemenskapstillverkare, som svarar för större delen av tillverkningen, stöder inledandet av detta förfarande under förutsättning att det föreligger tillräckliga bevis för skada och orsakssamband. Under dessa särskilda omständigheter har kommissionen beslutat att inleda ett nytt antidumpningsförfarande enligt artikel 5 i grundförordningen.

3. Förfarande för fastställande av dumpning och skada

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastlagit att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds. Kommissionen har därför påbörjat en undersökning enligt artikel 5 i grundförordningen.

a) Frågeformulär

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till gemenskapstillverkare av TV-kamerasystem och de japanska företag som man vet är berörda av detta förfarande. Myndigheterna i exportlandet kommer att underrättas och få ett exemplar av frågeformuläret.

b) Insamling av uppgifter och utfrågningar

Alla berörda parter uppmanas att skriftligen lämna sina synpunkter och framlägga bevis till stöd för dessa.

Kommissionen får dessutom höra berörda parter om de lämnar en skriftlig begäran om detta och visar att det finns särskilda skäl att höra dem.

4. Gemenskapens intresse

Gemenskapstillverkarna av TV-kamerasystem, importörerna, deras intresseorganisationer och representativa användare får ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen enligt artikel 21 i grundförordningen inom den tid som anges i punkt 5 a i detta tillkännagivande, för att ett beslut skall kunna fattas om huruvida

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 111, 30.4.1994, s. 106.

⁽⁴⁾ EGT L 255, 25.10.1995, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 20.

det ligger i gemenskapens intresse att vidta antidumpningsåtgärder, ifall bevisen för dumpning och skada befinns vara tillräckliga. Det bör noteras att de uppgifter som lämnas enligt den artikeln endast kommer att beaktas om de underbyggs med faktiska bevis när de lämnas.

5. Tidsfrist

a) Allmän tidsfrist

För att de berörda parternas uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen måste parterna, om inget annat anges, ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter inom 40 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Berörda parter kan också inom samma tidsfrist begära att bli hörda av kommissionen. Denna tidsfrist gäller också alla andra berörda parter. Det ligger följaktligen i dessa parter intresse att omedelbart kontakta kommissionen.

b) Kommissionens postadress

Europeiska kommissionen
Generaldirektorat I
Yttre förbindelser: Handelspolitik, förbindelser med Nordamerika, Fjärran Östern, Australien och Nya Zeeland,
Direktorat C och E
(DM 24 — 8/37)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex: COMEU B 21877

6. Bristande samarbete

I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen eller väsentligen hindrar undersökningen, får preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

Ärende nr IV/37.179 — BBC & Flextech

(1999/C 38/03)

(Text av betydelse för EES)

Anmälan

1. Kommissionen mottog den 5 augusti 1998 en anmälan enligt artikel 4 i rådets förordning nr 17 ⁽¹⁾ från Flextech plc (Flextech) och BBC Worldwide Limited (BBCW) om bildandet och driften av två samriskföretag, UK Channel Management (joint venture 1, JV1) och UK Gold Holdings Limited (joint venture 2, JV2). Samriskföretagen driver betal-TV-kanaler som återförsäljs till distributörer i Förenade kungariket och Irland.

Parterna

2. BBCW är dotterbolag till radio- och TV-bolaget British Broadcasting Corporation (BBC), som är Förenade kungarikets public service-bolag. BBCW bildades för att sköta större delen av BBC:s kommersiella tjänster ⁽²⁾, bland annat internationell

TV-kanaler, programförsäljning, förslagverksamhet och interaktiva tjänster. BBCW:s dotterbolag, UK Programme Distribution Limited (Progco), i vilket Flextech är minoritetsägare, bildades för att handha samriskföretagens programrättigheter.

Flextech driver genom sina dotterbolag flera betal-TV-kanaler som distribueras via satellit och kabel. Flextech är också aktieägare i Scottish Media Group plc, en regional gratis-TV-kanal i Förenade kungariket, och tillhandahåller marknadsförings- och förvaltningstjänster till betal-TV-kanaler, bland annat genom sitt dotterbolag Flextech Television Limited (FTL). Två andra dotterbolag till Flextech, nämligen Flextech Digital Broadcasting Limited (Flextech Digital) och United Artists Investments (UAI), äger 50 % av aktierna i JV1 och JV2.

Tele-Communications International, Inc (Tinta) äger 35,9 % av Flextech. Tinta är dotterbolag till Tele-Communications Inc. (TCI), en amerikansk operatör som driver kabel-TV-system och tillhandahåller sa-

⁽¹⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62 (specialutgåva 1959-62, s. 87).

⁽²⁾ Detta krävs i den stadga som reglerar finansieringen av BBC genom licensavgifter.

tellitunderhållning. Tinta har också intressen i Telewest, en kabeloperatör i Förenade kungariket.

UK Gold Television Limited är ett tidigare samriskföretag mellan Flextech, BBC och andra parter med syfte att bilda UK Gold Broadcasting Limited, som producerar betal-TV-kanalen UK Gold, som utnyttjar BBC:s och Thames Televisions arkiv. År 1993 beviljades UK Gold Television Limited ett individuellt undantag genom en administrativ skrivelse. Flextech köpte ut de andra aktieägarna innan samriskföretagen JV1 och JV2 bildades.

Avtalen

3. De viktigaste av de anmälda avtalen är följande:

- Aktieägaravtal av den 16 mars 1997 mellan Flextech Digital, BBCW och JV1, samt mellan UAI, BBCW och JV2.
- Huvudavtal om programrättigheter av den 25 april 1997 mellan BBCW och Progco.
- Avtal om programrättigheter av den 25 april 1997 mellan Progco och JV1 och mellan Progco och JV2.
- Marknadsföringsavtal av den 25 april 1997 mellan BBC och FTL.
- Avtal om BBC:s varumärken av den 25 april 1997 mellan BBC och JV1 och JV2.
- Avtal om ställande av omsesidig säkerhet av den 25 april 1997 mellan Progco, JV1, JV2 och UK Gold Broadcasting Limited.
- Konkurrensklausul av den 24 april 1997 mellan TCI och Flextech.

Samriskföretagen

4. Flextech Digital och BBCW äger 50 % vardera av JV1, som har introducerat flera nya betal-TV-kanaler⁽¹⁾. JV2 ägs till lika delar av BBCW och United Artists Investments, som kontrollerar den etablerade kanalen UK Gold. JV2 äger 65 % av UK Gold Television Limited, av vilket Flextech äger återstående 35 %. Genom Progco förvärvar alla samriskkanalerna programrättigheter med ensamrätt för be-

tal-TV till visst arkivmaterial och vissa nya program från BBCW. Kanalerna har också ensamrätt att som kanalnamn använda vissa av BBC:s varumärken och logotyper för att marknadsföra sig själva. BBCW ansvarar för programtablåer, programutbud och presentation av kanalerna och Flextech för distribution, försäljning av sändningstid, ej TV-sänd marknadsföring och förvaltningstjänster.

Marknaderna

5. Parterna uppger att de marknader som påverkas av avtalen är tillhandahållandet av betal-TV-kanaler till distributörer i Förenade kungariket och Irland och tillhandahållandet av engelskspråkiga program till betal-TV-kanaler i hela världen.

Avtalsbestämmelser

6. Enligt aktieägaravtalet mellan Flextech Digital och BBCW får Flextech Digital och BBCW inte ha några intressen i en konkurrerande kommersiell kanal som sänds via ett distributionssystem för TV-sändningar⁽²⁾. BBCW måste också först förhandla med Flextech om man vill introducera en kommersiell kanal för att sända BBC-program via ett distributionsystem för TV-sändningar i Förenade kungariket. Företaget kommer inte att introducera kanalen tillsammans med tredje part förrän en viss tid efter det att förhandlingarna med Flextech misslyckats. Alla planer på att introducera en "pay-per-view"-kanal eller en "near video on demand"-kanal omfattas av en likadan förhandlingsperiod.

Samma begränsningar gäller för JV2 i förhållande till UK Gold.

OM TCI tar över intressen i en kanal som konkurrerar med BBC, har BBC rätt att göra detsamma.

7. BBCW beviljar Progco programrättigheter enligt huvudavtalet om programrättigheter, och Progco beviljar i sin tur rättigheterna till JV1 och JV2 genom avtalet om programrättigheter. Rättigheterna avser

⁽¹⁾ UK Horizons, UK Arena, UK Style och UK Play.

⁽²⁾ Detta definieras som alla former av "punkt-till-multipunkt-distributionssystem" utom "pay-per-view", "near video on demand", "video on demand" och analoga marksända tjänster.

program som redan sänts av BBC och som hör till någon av de båda temakanalernas genrer. Därmed är många programgenrer uteslutna, bland annat aktualitetsprogram och sportprogram. Ensamrätten är också begränsad till distributionssystem för TV-sändningar i Förenade kungariket och omfattar inte barnprogram. Avtalen gäller i 15 år och kan förlängas med ytterligare 15 år.

De begränsningar som är knutna till programrättigheterna omfattar tre perioder, nämligen en inledande programurvalsperiod, en sändningsperiod och en period efter det att programrättigheterna löpt ut innan rättighetsinnehavaren kan ge tredje part rättigheterna till programmet.

En av begränsningarna under den inledande perioden är förhandsrätten till nya program under ett år från första sändningen. Rättigheterna till program som inte valts under den inledande programurvalsperioden kan under den tredje perioden inte ges till tredje part förrän en viss tid efter den första sändningen av nya program.

Begränsningarna för BBCW:s beviljande av rättigheter till de programgenrer som omfattas av avtalet om programrättigheter gäller också om tredje part ansöker om vissa kategorier av programrättigheter som inte beviljats Progeo.

8. Ensamrätten medför inte några begränsningar för sändningar i BBC World (en kanal för vilken det krävs abonnemang), de licensfinansierade BBC-kanalerna, kanaler som drivs av dotterbolag till Flex-tech, sändningar för mottagning i Irland, eller i situationer där något av samriskföretagen vägrar att

distribuera en viss kanal via ett visst distributionssystem.

9. Genom marknadsföringsavtalet och avtalet om BBC:s varumärken regleras samriskföretagens användning av vissa av BBC:s varumärken och logotyper. Varken BBC eller BBCW kommer att ge ett distributionssystem för TV-sändningar eller en "pay-per-view", "video on demand"- eller "near video on demand"-kanal som tas emot och ses i Förenade kungariket och Irland licens att använda varumärken eller logotyper som samriskföretagen använder som kanalnamn och inte heller ett varumärke eller en logotyp som till sin utformning är förvirrande lik dessa.
10. Kommissionen anser efter en preliminär granskning att avtalen kan omfattas av förordning nr 17.
11. Berörd tredje part uppmanas att lämna in eventuella synpunkter på samriskföretaget och avtalen till kommissionen. Synpunkterna omfattas av sekretess i enlighet med artikel 20 i förordning nr 17.

Synpunkterna måste nå kommissionen inom 30 dagar efter det att detta har offentliggjorts. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (nr (32-2) 296 98 04) eller per post med referensnummer IV/37.179 — BBC/Flextech till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat C
Kontor 3/154
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende nr IV/M.1447 — Deutsche Post/trans-o-flex)

(1999/C 38/04)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 4 februari 1999 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget Deutsche Post AG (Deutsche Post) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över företaget trans-o-flex, Schnell-Lieferdienst GmbH (trans-o-flex) från Industrial Information GmbH genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- Deutsche Post: nationell och internationell brev- och paketförmedling, nationell och internationell expressleverans, logistiktjänster.
- Industrial Information GmbH: enbart ett holdingbolag.
- trans-o-flex: logistik och transporttjänster.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1447 — Deutsche Post/trans-o-flex till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende nr IV/M.1341 — Westdeutsche Landesbank/Carlson/Thomas Cook)**

(1999/C 38/05)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 5 februari 1999 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företagen Westdeutsche Landesbank, Carlson Companies Inc. och Preussag Aktiengesellschaft förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 i förordningen, gemensam kontroll över företaget the Thomas Cook Group Ltd genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

— Westdeutsche Landesbank: bank- och kreditverksamhet.

— Carlson Companies Inc.: resebyrå-, marknadsförings- och hotellverksamhet.

— Preussag Aktiengesellschaft: aktiviteter inom energi-, teknologi-, logistik- och turismområdena.

— Thomas Cook Group Ltd: paketresor, resebyråverksamhet och charterflyg.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1341 — Westdeutsche Landesbank/Carlson/Thomas Cook till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende nr IV/M.1349 — CVC Capital Partners/Dynoplast)

(1999/C 38/06)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 5 februari 1999 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget CVC Capital Partners Limited och Dyno Industrier ASA förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, kontroll över företaget Dynoplast Group (Dynoplast AS).

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- CVC Capital Partners Europe Limited: management, rådgivning till fondbolag.
- Dyno Industrier ASA: tillverkning och distribution av sprängmedel, kemikalier och mikropartiklar.
- Dynoplast Group: tillverkning och distribution av plastprodukter inom följande områden: fordonskomponenter och elektriska komponenter, förpackning av industriella produkter och konsumentprodukter, livsmedelsförpackningar, förvaring och bränsletankar, samt marina produkter.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1349 — CVC Capital Partners/Dynoplast till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

Meddelande från kommissionen inom ramen för implementeringen av rådets direktiv 90/396/EEG av den 29 juni 1990 om närmandet av medlemsstaternas lagstiftning rörande anordningar för förbränning av bränslen i gasform ⁽¹⁾

(1999/C 38/07)

(Text av betydelse för EES)

(Offentliggörande av beteckningar och referensnummer på Europeiska harmoniserade standarder enligt direktivet)

OEN ⁽¹⁾	Referensnummer	Beteckning på harmoniserade standarder	Ratificeringsår
CEN	EN 12067-1	Utrustning för reglering av förhållandet gas/luft för gasbrännare och gasapparater — Del 1: Pneumatiskt utförande	1998

⁽¹⁾ OEN: Europeiska standardiseringsorganet:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, tfn. (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19.

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, tfn. (32-2) 519 68 71, Fax (32-2) 519 69 19.

— ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex France, tfn. (33-4) 92 94 42 12, fax: (33-4) 93 65 47 16.

ANMÄRKNINGAR:

- Information om var standarderna finns tillgängliga kan erhållas från de europeiska organisationerna för standardisering eller de nationella standardiseringsorgan som finns på den lista som bifogas Europarlamentets och rådets direktiv 98/34/EG ⁽²⁾.
- Offentliggörandet av referensnummer i EGT innebär inte att standarderna finns tillgängliga på alla gemenskapens språk.
- Kommissionen ansvarar för att listan hålls aktuell.

⁽¹⁾ EGT L 196, 26.7.1990, s. 15.

⁽²⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 15.

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till rådets förordning (EG) om samordning av de sociala trygghetssystemen

(1999/C 38/08)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1998) 779 slutlig — 98/0360(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 21 december 1998)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 8 a, 51 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, framlagt efter samråd med arbetsmarknadens parter och Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

I enlighet med uppmaningen från Europeiska rådets möte i Edinburgh i december 1992 att förenkla samordningsbestämmelserna och i strävan efter större öppenhet och tydlighet, är det nödvändigt att förenkla dessa bestämmelser, som efter de åtskilliga ändringar som gjorts under årens lopp har blivit alltför komplexa och svåra att såväl tillämpa som tolka.

Bestämmelserna för samordning av de nationella lagstiftningarna för social trygghet faller inom ramen för den fria rörligheten för personer och skall bidra till att förbättra människors levnadsstandard och arbetsvillkor.

På grund av de stora skillnader som finns mellan de nationella lagstiftningarna när det gäller den personkrets som omfattas av de sociala trygghetssystemen är det bättre att föreskriva en princip enligt vilken förordningen skall tillämpas på samtliga personer som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen om social trygghet i en medlemsstat.

Det är lämpligt att respektera särskilda förhållanden i nationell lagstiftning om social trygghet och begränsa sig till att utarbeta ett system för samordning.

Inom ramen för denna samordning bör likabehandling i förhållande till olika nationella lagstiftningar säkerställas för berörda personer inom gemenskapen.

Genom samordningsbestämmelserna bör det säkerställas att personer som flyttar inom gemenskapen och deras medförsäkrade och efterlevande får bibehålla de rättigheter och förmåner de har eller håller på att förvärva.

Dessa mål bör bland annat uppnås genom sammanläggning av alla perioder som beaktas enligt olika nationella lagstiftningarna för förvärv och bibehållande av rätten till förmåner och för beräkningen av dessa förmåner, samt genom utgivande av förmåner till de olika kategorier av personer som omfattas av förordningen.

Inom gemenskapen är det i regel inte berättigat att göra rättigheter som rör social trygghet beroende av den berörda personens bosättningsort. I särskilda fall, bland annat för de särskilda förmåner som är knutna till den berörda personens ekonomiska och sociala situation, bör dock bosättningsorten kunna beaktas.

Personer som flyttar inom gemenskapen bör omfattas av ett socialt trygghetssystem i endast en medlemsstat, för att undvika situationer med flera tillämpliga lagstiftningar och de svårigheter som följer av detta.

För att på bästa sätt säkerställa likabehandling för alla personer som är yrkesverksamma inom en medlemsstats territorium är det lämpligt att fastställa att lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium den berörda personen förvärvsarbetar eller bedriver verksamhet som egenföretagare i regel skall vara den tillämpliga lagstiftningen.

Undantag bör göras från denna allmänna regel i särskilda situationer som berättigar att ett annat tillhörighetskriterium beaktas.

När det gäller förmåner vid sjukdom och moderskap är det viktigt att säkerställa ett skydd som reglerar situationen för de personer som är bosatta eller vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

Den särskilda situation som pensionssökande, pensionsstagare eller deras familjemedlemmar befinner sig i gör det nödvändigt att införa bestämmelser för sjukförsäkring som är anpassade till denna situation.

När det gäller förmåner vid invaliditet är det viktigt att utarbeta ett samordningssystem i vilket hänsyn tas till särskilda förhållanden i nationell lagstiftning, bland annat för fastställande av invaliditet och dess förvärrande.

Det är lämpligt att utarbeta ett system för fastställande av förmåner vid ålderdom och förmåner till efterlevande, då en person har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater.

Det bör föreskrivas ett pensionsbelopp som skall beräknas genom sammanläggning och proportionell beräkning och säkerställas i gemenskapsrätten, när tillämpningen av nationell lagstiftning, inklusive bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning, visar sig mindre gynnsam än beräkning enligt ovan nämnda metod.

För att skydda migrerande arbetstagare och deras efterlevande mot en alltför strikt tillämpning av nationella bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning, är det nödvändigt att införa bestämmelser som strikt reglerar tillämpningen av dessa bestämmelser.

När det gäller förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar är det viktigt att för att säkerställa skyddet, reglera situationen för personer som är bosatta eller vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

Dödsfallsersättningar bör innefattas i sjukvårdsförmåner.

För att möjliggöra personers rörlighet under bästa förhållanden är det nödvändigt att säkerställa en bättre samordning mellan systemen för arbetslöshetsförsäkring och arbetslöshetsunderstöd i alla medlemsstater.

För att mot bakgrund av detta göra det lättare att söka arbete i de olika medlemsstaterna, är det bland annat lämpligt att inom begränsad tid bevilja arbetslösa de ar-

betslöshetsförmåner som föreskrivs enligt den medlemsstats lagstiftning som de senast har omfattats av.

För att undvika att personer oberättigat går miste om förmåner bör särskilda samordningsbestämmelser föreskrivas för förmåner vid förtidspensionering.

För att undvika oberättigade sammanträffanden av förmåner är det lämpligt att föreskriva prioriteringsregler när rätt till familjeförmåner föreligger både enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och enligt lagstiftningen i familjemedlemmarnas bosättningsland.

Det är nödvändigt att tillsätta en administrativ kommission med en regeringsföreträdare för varje medlemsstat, som bland annat skall svara för behandlingen av alla administrativa frågor eller tolkningsfrågor som följer av bestämmelserna i denna förordning och främja samarbetet mellan medlemsstaterna.

Det har visat sig att utvecklingen och användningen av telematiktjänster för utbyte av information gör det nödvändigt att, inom ramen för Administrativa kommissionen för social trygghet för arbetstagare, tillsätta en teknisk kommission med särskilt ansvar för informationsbehandling.

Användningen av telematiktjänster för utbyte av uppgifter mellan institutionerna nödvändiggör bestämmelser för att säkerställa att de handlingar som utväxlas på elektronisk väg kan godtas på samma sätt som handlingar i pappersform.

Informationsutbytet bör ske med iakttagande av gemenskapens bestämmelser om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter.

För att underlätta tillämpningen av samordningsbestämmelserna är det nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser, i vilka skilda förhållanden i nationell lagstiftning beaktas.

I enlighet med uppmaningen till förenkling från Europeiska rådet i Edinburgh i december 1992 och för att värna om öppenhet och läsbarhet, är det lämpligt att förenkla samordningsbestämmelserna.

Av ovanstående skäl är det lämpligt att ersätta rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾ med en ny förordning.

Detta följer bestämmelserna i artikel 3 b tredje stycket i fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Personkrets

Denna förordning skall tillämpas på personer som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen om social trygghet i en eller flera medlemsstater, samt på deras familjemedlemmar och efterlevande.

Artikel 2

Sakområden

1. Denna förordning skall tillämpas på all lagstiftning om social trygghet som gäller

- a) sjukdom,
- b) moderskap,
- c) invaliditet,
- d) ålderdom,
- e) olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar,
- f) efterlevande,
- g) dödsfall,
- h) arbetslöshet,
- i) förtidspensionering,
- j) familjeförmåner.

2. Denna förordning skall tillämpas på alla allmänna och särskilda sociala trygghetssystem, både avgiftsfinansierade och icke avgiftsfinansierade, samt på system som reglerar arbetsgivares och redares skyldigheter.

3. Bestämmelserna i avdelning III skall dock inte påverka bestämmelser om redares skyldigheter i medlemsstaternas lagstiftning.

4. Denna förordning skall inte tillämpas på socialtjänstförmåner.

Artikel 3

Likabehandling

1. Personer som är bosatta inom en medlemsstats territorium och på vilka bestämmelserna i denna förordning är tillämpliga, skall ha samma rättigheter och skyldigheter i förhållande till en medlemsstats lagstiftning som medborgarna i denna medlemsstat, om inget annat följer av särskilda bestämmelser i denna förordning.

2. Om det i en medlemsstats lagar eller andra författningar ges rättsverkan åt vissa inträffade omständigheter

eller händelser, skall denna medlemsstat i nödvändig utsträckning beakta samma omständigheter eller händelser som inträffar i alla andra medlemsstater som om dessa hade inträffat inom det nationella territoriet.

3. En förmån som har beviljats enligt lagstiftningen i en medlemsstat skall vid tillämpningen av lagstiftningen i en annan medlemsstat betraktas som en förmån som beviljats enligt lagstiftningen i den sistnämnda medlemsstaten.

Artikel 4

Sammanläggning av perioder

Den behöriga institutionen i en medlemsstat, enligt vars lagstiftning försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder skall fullgöras för att en person skall få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner, skall i nödvändig utsträckning beakta de försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i alla andra medlemsstater, som om det gällde perioder som fullgjorts enligt den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar.

Artikel 5

Bortseende från krav på bosättning

En förmån som skall utges enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater eller enligt denna förordning får inte nekas, minskas, ändras, innehållas, indragas eller konfiskeras med anledning av att mottagaren är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än i den medlemsstat, där den institution som svarar för utgivandet av förmånerna finns, om inget annat följer av särskilda bestämmelser i denna förordning.

Artikel 6

Förhållande mellan denna förordning och övriga samordningsinstrument

Inom ramen för dess tillämpningsområde skall denna förordning ersätta alla konventioner om social trygghet.

Artikel 7

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *Förvärvsarbete*: en verksamhet som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat inom vars territorium denna verksamhet utövas.

b) *Verksamhet som egenföretagare*: en verksamhet som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat inom vars territorium denna verksamhet utövas.

c) *Säsongarbetare*: en person som reser till en annan medlemsstats territorium än det inom vilket han är bosatt, för att där utföra ett säsongsbetonat arbete för ett företag eller en arbetsgivare i den staten under en tid som under inga omständigheter får överstiga åtta månader, om personen vistas inom denna stats territorium under den tid arbetet pågår. Med ett säsongsbetonat arbete avses ett arbete som beror på årstidernas växlingar och som automatiskt återkommer varje år.

d) *Försäkrad person*: en person som uppfyller de villkor som krävs enligt lagstiftningen i den behöriga staten för rätt till förmåner med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.

e) *Familjemedlem avser*:

i) vid tillämpningen av denna förordning, med undantag av kapitel 1 i avdelning III:

en person som har härledda rättigheter till förmåner och som definieras eller erkänns som familjemedlem eller betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmånerna utges.

ii) Vid tillämpningen av kapitel 1, avdelning III (sjukdom och moderskap)

avser *familjemedlem* en person som har härledda rättigheter till förmåner och som definieras eller erkänns som familjemedlem eller betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt. Om denna person inte erkänns som en sådan person enligt lagstiftningen i sitt bosättningsland, skall beteckningen familjemedlem även omfatta den person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den behöriga staten för den person som har rätt till förmåner. Om endast en person, som är samboende med arbetstagare eller egenföretagare, betraktas som familjemedlem eller medlem av hushållet enligt dessa lagstiftningar, skall detta villkor anses vara uppfyllt när den berörda personen i huvudsak försörjs av denna arbetstagare eller egenföretagare.

f) *Bosättning*: den plats där en person är stadigvarande bosatt och som samtidigt utgör centrum för personens levnadsintressen.

g) *Vistelse*: tillfällig vistelse.

h) *Lagstiftning*: de lagar, författningar och övriga tillämpningsbestämmelser i varje medlemsstat som rör de grenar av social trygghet som avses i artikel 2.1.

Beteckningen innefattar även de avtalsbestämmelser som genom myndighetsbeslut har omvandlats till tvingande bestämmelser eller fått utvidgat tillämpningsområde.

Beteckningen innefattar även de konventioner om social trygghet som ingåtts mellan två eller flera medlemsstater, eller mellan en och flera medlemsstater, och en eller flera stater som inte är medlemmar av Europeiska unionen.

i) *Behörig myndighet*: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet som ansvarar för de sociala trygghetssystemen inom hela eller en del av statens territorium.

j) *Administrativa kommissionen*: den kommission som avses i artikel 56.

k) *Institution*: det organ eller den myndighet i varje medlemsstat som ansvarar för tillämpningen av hela eller delar av lagstiftningen.

l) *Behörig institution*:

i) den institution hos vilken en person är försäkrad när en ansökan om förmåner lämnas in,
eller

ii) den institution från vilken en person har rätt till förmåner, eller skulle ha rätt till förmåner om han eller en eller flera familjemedlemmar var bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns,
eller

iii) den institution som den berörda medlemsstatens behöriga myndighet har utsett,
eller

iv) när det gäller ett system enligt vilket arbetsgivaren ansvarar för de förmåner som avses i artikel 2.1, antingen arbetsgivaren eller den anlitade försäkringsgivaren, eller om sådan saknas, det organ eller den myndighet som den berörda medlemsstatens behöriga myndighet har utsett.

- m) *Institutioner på bosättningsorten och institutioner på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där en person är bosatt och den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där en person vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, när ingen sådan institution finns, den institution som den berörda medlemsstatens behöriga myndighet har utsett.
- n) *Behörig stat*: den medlemsstat inom vars territorium den behöriga institutionen finns.
- o) *Försäkringsperiod*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare såsom de definieras eller erkänns som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda, och alla perioder som behandlas som sådana om de enligt denna lagstiftning erkänns som likvärdiga med försäkringsperioder.
- p) *Anställningsperiod eller period av verksamhet som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts, och alla perioder som behandlas som sådana om de enligt denna lagstiftning erkänns som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare.
- q) *Bosättningsperioder*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda.
- r) *Pension*: omfattar även engångsbelopp som kan ersätta pensionen, utbetalningar som avser återbetalning av avgifter samt, om inget annat föreskrivs i bestämmelserna i avdelning III, uppräknings eller tillägg.
- s) *Förmåner vid förtidspensionering*: alla andra kontantförmåner än förtida förmåner vid ålderdom, som utges till en arbetslös arbetstagare från och med en bestämd ålder fram till den ålder då personen kan få ålderspension eller full förtida avgångspension och detta inte innebär något krav på att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga staten. En förtida förmån vid ålderdom avser en förmån som utges före den normala pensionsåldern och som antingen fortsätter att utges när denna ålder har uppnåtts eller ersätts med en annan förmån vid ålderdom.
- t) *Dödsfallsersättningar*: alla engångsbelopp som utbetalas vid dödsfall, med undantag av de engångsbelopp som avses i stycket r.

AVDELNING II

FASTSTÄLLANDE AV VILKEN LAGSTIFTNING
EN PERSON SKALL OMFATTAS AV

Artikel 8

Allmänna bestämmelser

1. Personer som denna förordning tillämpas på skall omfattas av endast en medlemsstats lagstiftning. Denna lagstiftning skall fastställas enligt bestämmelserna i denna avdelning.
2. Vid tillämpningen av denna avdelning skall de personer som med anledning av yrkesverksamhet har rätt till någon annan förmån än förmåner vid invaliditet eller ålderdom betraktas som om de är yrkesverksamma.
3. Vid tillämpningen av denna avdelning skall arbete som utförs på ett fartyg som seglar under en medlemsstats flagg betraktas som arbete som utförs inom denna medlemsstats territorium.
4. Om inget annat följer av artiklarna 9–13 skall
 - a) en person som förvärvsarbetar eller bedriver verksamhet som egenföretagare inom en medlemsstats territorium omfattas av lagstiftningen i denna stat,
 - b) offentligt anställda och personer som behandlas som sådana omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter dem hör,
 - c) en person som är inkallad eller återinkallad till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i denna stat,
 - d) andra personer än de som avses i a–c skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är bosatta, utan att de påverkas av bestämmelser i denna förordning enligt vilka de har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater.

Artikel 9

Särskilda bestämmelser vid utsändning

1. En person som förvärvsarbetar inom en medlemsstats territorium och som skall utföra ett arbete inom en annan medlemsstats territorium för sin arbetsgivares räkning, som normalt sysselsätter personal inom den förstnämnda medlemsstatens territorium, skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i denna medlemsstat, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre

än ett år och att personen inte sänds ut för att ersätta någon annan person som har fullgjort sin utsändningsperiod.

2. En person, som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare inom en medlemsstats territorium och som skall utföra samma verksamhet inom en annan medlemsstats territorium, skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att arbetet inte förväntas vara längre än ett år.

Artikel 10

Verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorium

1. En person som normalt förvärvsarbetar inom två eller flera medlemsstaters territorium skall omfattas av

- a) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, om han utför ett väsentligt förvärvsarbete inom detta territorium,
- b) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium det företag eller den arbetsgivare som i huvudsak selsätter honom har sitt säte eller sin hemvist, om han inte utför något väsentligt förvärvsarbete inom den medlemsstats territorium där han är bosatt.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorium skall omfattas av

- a) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, om han bedriver en väsentlig verksamhet inom detta territorium,
- b) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium hans väsentliga verksamhetsintressen finns, om han inte bedriver någon väsentlig verksamhet inom den medlemsstats territorium där han är bosatt.

3. En person som normalt förvärvsarbetar och bedriver verksamhet som egenföretagare inom olika medlemsstaters territorier skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han förvärvsarbetar eller, om han förvärvsarbetar inom två eller flera medlemsstaters territorier, av den lagstiftning som fastställs enligt artikel 10.1.

4. En person som är offentligt anställd eller som behandlas som sådan och omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda i en medlemsstat och som samtidigt förvärvsarbetar och/eller bedriver verksamhet som egenföretagare inom en eller flera andra medlemsstaters territorium, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han är försäkrad i egenskap av offentligt anställd eller personal som behandlas som sådan.

5. En sådan person som avses i föregående punkter skall, vid tillämpningen av den lagstiftning som fastställs enligt dessa bestämmelser, behandlas som om han utövade allt förvärvsarbete eller all verksamhet som egenföretagare inom den berörda medlemsstatens territorium.

Artikel 11

Bestämmelser om frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 8–10 skall inte tillämpas på frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, utom i de fall då det i en medlemsstat, för någon av de grenar som avses i artikel 2.1, bara finns ett system för frivillig försäkring.

2. När det gäller invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner), får dock en person anslutas till en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring i en medlemsstat, även om han automatiskt omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning, om sådan dubbelförsäkring uttryckligen eller underförstått medges enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

Artikel 12

Särskilda bestämmelser för personer anställda vid beskickningar och konsulat samt för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Bestämmelserna i artikel 8.4 a skall tillämpas på personer som är anställda vid beskickningar och konsulat och på personer i privat tjänst hos anställda vid dessa beskickningar eller konsulat.

2. De personer som avses i artikel 12.1, och som är medborgare i den ackrediterande eller utsändande medlemsstaten, kan dock välja att omfattas av denna stats lagstiftning. Denna rätt att välja får utnyttjas vid varje kalenderårs utgång och skall inte ha någon retroaktiv verkan.

3. Europeiska gemenskapernas hjälppersonal kan välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är anställda, lagstiftningen i den medlemsstat av vilken de senast omfattades eller lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, i de fall då det gäller andra bestämmelser än bestämmelser om familjeförmåner, vars beviljande regleras i anställningsvillkoren för dessa personer. Denna rätt att välja får bara utnyttjas en gång och gäller från och med den dag då anställningen påbörjas.

*Artikel 13***Undantag från bestämmelserna i artiklarna 8–12**

1. Två eller flera medlemsstater, dessa staters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter kan komma överens om att föreskriva undantag från bestämmelserna i artiklarna 8–12 till förmån för vissa kategorier av personer eller vissa personer.

2. En person som uppbär en pension enligt lagstiftningen i en medlemsstat eller pensioner enligt lagstiftningen i flera medlemsstater, och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium, får på egen begäran undantas från att omfattas av lagstiftningen i den sistnämnda medlemsstaten, när han inte omfattas av denna lagstiftning med anledning av att förvärvsarbete eller verksamhet som egenföretagare utövas.

AVDELNING III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR OLIKA SLAG AV FÖRMÅNER

KAPITEL 1

SJUKDOM OCH MODERSKAP*Artikel 14***Bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten**

En person som är försäkrad mot risker vid sjukdom eller moderskap eller dennes familjemedlemmar, som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga staten, skall i bosättningslandet få de vårdförmåner och dödsfallsersättningar som utges för den behöriga institutionens räkning av institutionen på bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar som om de var försäkrade enligt denna lagstiftning. De skall i bosättningslandet även få de kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar.

*Artikel 15***Vistelse i den behöriga staten när bosättningsorten finns i en annan medlemsstat än den behöriga staten**

De personer som avses i artikel 14 kan även få förmåner inom den behöriga statens territorium. Dessa förmåner skall utges av den behöriga institutionen och på denna institutions bekostnad, enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning, som om personerna var bosatta i denna stat.

*Artikel 16***Vistelse utanför den behöriga staten — Allmänna bestämmelser**

Utan att det påverkar gynnsammare bestämmelser i artikel 17, skall en person som är försäkrad mot risker vid sjukdom eller moderskap samt dennes familjemedlemmar som vistas i en annan medlemsstat än den behöriga staten få de omedelbart nödvändiga vårdförmåner och dödsfallsersättningar, som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning institutionen tillämpar, som om de var försäkrade enligt denna lagstiftning. Dessa personer skall få de kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar.

*Artikel 17***Vistelse utanför den behöriga staten — Särskilda bestämmelser**

1. En person som förvärvsarbetar eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat än den behöriga staten, samt dennes medföljande make och minderåriga barn, skall omfattas av bestämmelserna i artikel 14 som om de var bosatta inom den stats territorium där förvärvsarbetet utförs eller där verksamheten som egenföretagare bedrivs eller, när förvärvsarbetet eller verksamheten som egenföretagare bedrivs ombord på ett fartyg, i den stat vars flagg fartyget seglar under.

2. En person som vistas i en annan medlemsstat än den behöriga staten för att där bedriva studier eller genomgå en yrkesutbildning, som leder till ett examensbevis som är officiellt godkänt av myndigheterna i en medlemsstat, samt dennes medföljande make och minderåriga barn under denna vistelse skall omfattas av bestämmelserna i artikel 14 under vistelsen inom den medlemsstats territorium där personen bedriver sina studier eller genomgår sin utbildning, som om de var bosatta inom den sistnämnda medlemsstatens territorium.

3. En person på vilken bestämmelserna i artikel 50 skall tillämpas, samt medföljande make och minderåriga barn, skall omfattas av bestämmelserna i artikel 14 som om de var bosatta inom den medlemsstats territorium där personen söker arbete.

4. En person som innan han fick pension utnyttjade de möjligheter som anges i artiklarna 14 och 15, samt hans familjemedlemmar, behåller dessa rättigheter när personen fått pension.

*Artikel 18***Tillstånd att få lämplig vård utanför den behöriga staten**

En person som av den behöriga institutionen fått tillstånd att resa till en annan medlemsstats territorium för att där få lämplig vård för sitt hälsotillstånd skall få de vårdförmåner som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på vistelseorten enligt bestämmelserna i

den lagstiftning som institutionen tillämpar, som om personen var försäkrad enligt denna lagstiftning. Tillstånd skall beviljas om den vård det gäller anges bland de förmåner som föreskrivs i lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten eller inom vars territorium den berörda personen är bosatt och om, med beaktande av personens aktuella hälsotillstånd och prognos för sjukdomen, personen inte kan ges denna vård inom den tid som krävs.

Artikel 19

Beräkning av kontantförmåner

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på en genomsnittlig inkomst eller en genomsnittlig avgiftsgrund, skall fastställa den genomsnittliga inkomsten eller den genomsnittliga avgiftsgrunden enbart på grundval av de inkomster som konstateras eller på de avgiftsgrunder som tillämpades under de perioder som fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på en standardinkomst skall beakta enbart standardinkomsten eller, i förekommande fall, den genomsnittliga standardinkomst som avser de perioder som fullgjorts enligt denna lagstiftning.

Artikel 20

Pensionstagare — vårdförmåner

1. En person som uppbär en eller flera pensioner och dennes familjemedlemmar skall i bosättningslandet få de vårdförmåner och dödsfallsersättningar som, för alla de medlemsstaters räkning som utbetalar en pension, utges av institutionen på bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar, som om personen uppbär en eller flera pensioner uteslutande enligt denna lagstiftning.

2. Kostnaderna för förmånerna skall fördelas mellan de medlemsstater som betalar ut pension i förhållande till de perioder som fullgjorts i varje medlemsstat, i den mån som den berörda personen skulle haft rätt till förmåner enligt lagstiftningen i varje berörd medlemsstat om han varit bosatt inom deras territorium.

3. Om andra försäkrade pensionstagare i bosättningslandet är skyldiga att betala avgifter, skall även pensionstagaren betala avgifter. Intäkterna från dessa avgifter skall fördelas mellan de stater som betalar ut en pension i förhållande till de perioder som fullgjorts i varje medlemsstat.

4. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får föreskriva andra former för återbetalning eller avstå från all återbetalning mellan de institutioner som omfattas av deras behörighet.

Artikel 21

Pensionstagare och deras familjemedlemmar — kontantförmåner

En pensionstagare eller en pensionssökande och dennes familjemedlemmar skall få kontantförmåner enligt bestämmelserna i kapitlet om invaliditet.

Artikel 22

Pensionssökande och deras familjemedlemmar

Artiklarna 20 och 21 skall äga motsvarande tillämpning på den person som, när en ansökan om pension behandlas, inte längre har rätt till förmåner vid sjukdom eller dödsfallsersättningar enligt lagstiftningen i den senast behöriga medlemsstaten.

Artikel 23

Rätt till förmåner i bosättningslandet

När familjemedlemmarna är bosatta inom en medlemsstats territorium, enligt vars lagstiftning det inte ställs några villkor som gäller försäkring eller anställning för att få rätt till vårdförmåner och dödsfallsersättningar, skall de vårdförmåner som utges till familjemedlemmarna betraktas som om de utges för den institutions räkning som tillämpar den lagstiftning enligt vilken personen är försäkrad, utom i de fall då personens make eller den person som har vårdnaden om barnen förvärvsarbetar eller bedriver verksamhet som egenföretagare inom denna medlemsstats territorium.

Artikel 24

Omfattande vårdförmåner

1. En person som för sig själv eller för en familjemedlems räkning beviljats en protes, ett betydande hjälpmedel eller andra omfattande vårdförmåner av institutionen i en medlemsstat, innan han var försäkrad enligt den lagstiftning som institutionen i en annan medlemsstat tillämpar, skall få dessa förmåner på bekostnad av den förstnämnda institutionen, även om förmånerna beviljas då personen redan är försäkrad enligt den lagstiftning som den andra institutionen tillämpar.

2. Administrativa kommissionen skall fastställa en förteckning över de förmåner på vilka bestämmelserna i artikel 24.1 skall tillämpas.

*Artikel 25***Sammanläggning av perioder för säsongsarbetare**

Artikel 4 skall tillämpas på säsongsarbetare även när det gäller perioder före ett försäkringsavbrott som överstiger den tid som medges enligt lagstiftningen i den behöriga staten, under förutsättning att avbrottet i personens försäkring inte överstiger fyra månader.

*Artikel 26***Återbetalning mellan institutioner**

1. Vårdförmåner och dödsfallsersättningar som utges av en medlemsstats institution för en annan medlemsstats institutions räkning enligt bestämmelserna i detta kapitel skall efter att de faktiska utgifterna har styrkts, återbetalas i sin helhet samt fastställas och utföras enligt de bestämmelser som föreskrivs i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 71.

2. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får föreskriva andra former för återbetalning eller avstå från all återbetalning mellan de institutioner som omfattas av deras behörighet.

KAPITEL 2

INVALIDITET

*Artikel 27***Allmän bestämmelse**

Personer som har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater skall få förmåner enligt bestämmelserna i kapitel 3, som äger motsvarande tillämpning.

*Artikel 28***En medlemsstats beaktande av ersättningsperioder för arbetsförmåga i en annan medlemsstat**

Den behöriga institutionen i en medlemsstat, enligt vars lagstiftning förmåner vid invaliditet beviljas under förutsättning att den berörda personen under en bestämd tid har fått kontantförmåner vid sjukdom eller varit arbetsoförmögen, skall beakta alla perioder under vilka han har fått kontantförmåner vid sjukdom, behållit sin lön eller fått invaliditetsförmåner på grund av arbetsoförmåga

enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat som om det gällde en period under vilken han hade fått kontantförmåner vid sjukdom enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller en period under vilken han hade varit arbetsoförmögen enligt denna lagstiftning.

*Artikel 29***Förvärrad invaliditet**

I de fall då den invaliditet förvärras för vilken en person får förmåner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, skall personen beviljas förmåner med beaktande av försämringen enligt detta kapitel.

*Artikel 30***Fastställande av ansvarig institution då utgivandet av förmåner vid invaliditet återupptas**

1. Om förmåner skall utges på nytt efter att ha innehållits skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 31, dessa förmåner utges av den institution eller de institutioner som utgav förmånerna när de innehölls.

2. Om, efter indragning av förmåner, den berörde personens hälsotillstånd motiverar att nya förmåner beviljas, skall dessa beviljas enligt detta kapitel.

*Artikel 31***Omvandling av förmåner vid invaliditet till förmåner vid ålderdom**

1. Förmåner vid invaliditet skall i förekommande fall omvandlas till förmåner vid ålderdom enligt de villkor som föreskrivs i den eller de lagstiftningar enligt vilken eller vilka de har beviljats samt i överensstämmelse med bestämmelserna i kapitel 3.

2. Varje institution som utger förmåner vid invaliditet enligt lagstiftningen i en medlemsstat skall, till en person som uppbär förmåner vid invaliditet och som fått rätt att ansöka om förmåner vid ålderdom enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater enligt artikel 32, fortsätta att utge de förmåner vid invaliditet personen har rätt till enligt den lagstiftning institutionen tillämpar, fram till och med den tidpunkt då bestämmelserna i artikel 31.1 blir tillämpliga för denna institution eller så länge personen uppfyller de villkor som krävs för att få dessa förmåner.

KAPITEL 3

ÅLDERS- OCH EFTERLEVANDEPENSIONER

Artikel 32

Allmänna bestämmelser om fastställande av förmåner när en person har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater

1. Alla behöriga institutioner skall fastställa förmåner med beaktande av all lagstiftning som berörs när en ansökan om fastställande av förmåner lämnas in, utom i de fall då personen uttryckligen begär att fastställandet av förmåner vid ålderdom från en eller flera medlemsstater skall skjutas upp, eller om personen inte samtidigt uppfyller de villkor som krävs enligt alla de medlemsstaters lagstiftning som han har omfattats av, med beaktande av sammanläggning av försäkrings- eller bösättningsperioder.

2. Om en person vid en viss tidpunkt inte uppfyller de villkor som krävs enligt alla medlemsstaters lagstiftning, skall de institutioner som tillämpar en lagstiftning där villkoren uppfylls, vid beräkningen enligt artikel 34.1 a eller 34.2, bara beakta de perioder som fullgjorts enligt de lagstiftningar där villkoren inte uppfylls om det innebär att ett högre förmånsbelopp erhålls.

3. Bestämmelserna i denna punkt skall äga motsvarande tillämpning när personen uttryckligen begär att fastställandet av förmåner vid ålderdom skall skjutas upp.

4. En ny beräkning skall automatiskt göras alltefterstom de villkor som krävs enligt övriga lagstiftningar uppfylls, eller när en person begär att en uppskjuten förmån vid ålderdom skall fastställas enligt artikel 32.1.

5. Barntillägg på pensioner och barnpensioner skall beviljas enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Artikel 33

Beaktande av försäkrings- eller bösättningsperioder vid förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat skall beakta alla försäkrings- och/eller bösättningsperioder som fullgjorts inom ramen för såväl allmänna som särskilda system enligt lagstiftningen i alla andra medlemsstater.

2. För beviljande av förmåner från ett särskilt system skall de perioder som fullgjorts i övriga medlemsstater beaktas, om detta krävs enligt den tillämpliga lagstiftningen, endast om de har fullgjorts enligt ett motsva-

rande system eller, om något sådant system inte finns, i samma yrke eller i förekommande fall i samma sysselsättning.

3. Om den försäkrade inte uppfyller villkoren för att få förmåner från ett särskilt system, skall perioderna beaktas i den berörda medlemsstaten vid beviljande av förmåner från det allmänna systemet eller, om något sådant system inte finns, från det system som arbetare eller tjänstemän omfattas av.

4. De perioder under vilka förmåner har utgivits från ett särskilt system i en medlemsstat skall även beaktas vid beviljande av förmåner från det allmänna systemet eller, om något sådant system inte finns, från det system som arbetare eller tjänstemän omfattas av.

Artikel 34

Fastställande av förmåner

1. Om villkoren för rätt till förmåner är uppfyllda enligt lagstiftningen i en medlemsstat utan sammanläggning av perioder, skall den behöriga institutionen beräkna det förmånsbelopp som skall utges

a) dels enbart enligt bestämmelserna i den lagstiftning institutionen tillämpar (nationell pension),

b) dels enligt bestämmelserna i artikel 34.2 (proportionellt beräknad pension).

2. Om villkoren för rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat är uppfyllda endast genom sammanläggning av perioder skall följande gälla:

a) Den behöriga institutionen skall beräkna det teoretiska beloppet för den förmån en person skulle kunna göra anspråk på om alla försäkrings- och/eller bösättningsperioder han fullgjort enligt lagstiftningen i de andra medlemsstaterna hade fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar vid den tidpunkt då förmånen fastställs. Om förmånsbeloppet enligt denna lagstiftning inte grundas på de fullgjorda periodernas längd, skall detta belopp betraktas som teoretiskt belopp.

b) Den behöriga institutionen skall därefter fastställa förmånens faktiska belopp (proportionellt beräknat) på grundval av det teoretiska beloppet och förhållandet mellan längden på de perioder som fullgjorts innan försäkringsfallet inträffat enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar och de fullgjorda periodernas sammanlagda längd, innan försäkringsfallet inträffat enligt lagstiftningen i alla berörda medlemsstater.

3. Den behöriga institutionen skall i förekommande fall tillämpa alla bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning som föreskrivs i den lagstiftning enligt vilken förmånen skall utges på det belopp som be-

räknats enligt artikel 34.1 och 34.2, inom de gränser som anges i bestämmelserna i artiklarna 35–37 i detta kapitel.

4. Den försäkrade har rätt att från varje lands behöriga institution få det högre beloppet av det belopp som utges enligt nationell rätt jämfört med det belopp som skulle ha utgetts vid tillämpning av EG-rätten.

Artikel 35

Bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning som skall tillämpas på förmåner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande enligt medlemsstaternas lagstiftning (bestämmelser om förhindrande av sammanträffande av förmåner) — Allmänna bestämmelser

1. Om inget annat föreskrivs i detta kapitel, är de bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning vid sammanträffande med andra sociala trygghetsförmåner, som avser samma period av obligatorisk försäkring eller med alla andra inkomster, tillämpliga på förmånstägaren, även när det gäller förmåner som förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller inkomster som förvärvats inom en annan medlemsstats territorium.

2. De bestämmelser om förhindrande av sammanträffande av förmåner som föreskrivs enligt en medlemsstats lagstiftning om en person som uppbär förmåner vid invaliditet eller förtida förmåner vid ålderdom förvärvsarbetar eller bedriver verksamhet som egenföretagare, är tillämpliga även om personen är verksam inom en annan medlemsstats territorium.

3. Alla sammanträffanden av förmåner vid invaliditet, ålderdom och till efterlevande som beräknas eller utges på grundval av försäkrings- och/eller bosättningsperioder som fullgjorts av samma person skall betraktas som sammanträffande av förmåner av samma slag.

4. De sammanträffanden av förmåner som inte kan betraktas som förmåner av samma slag enligt artikel 35.3 skall betraktas som sammanträffande av förmåner av annat slag.

5. Den behöriga institutionen skall beakta de förmåner eller inkomster som förvärvats utomlands endast om det uttryckligen föreskrivs i den lagstiftning institutionen tillämpar.

6. Den behöriga institutionen skall beakta det förmånsbelopp som skall utges av en annan medlemsstat före avdrag för skatt, socialförsäkringsavgifter och övriga individuella avdrag.

7. Den behöriga institutionen skall inte beakta beloppen för de förmåner som förvärvats enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat på grundval av frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring.

8. Om endast en medlemsstat tillämpar bestämmelser för förhindrande av sammanträffande av förmåner med anledning av att en person uppbär förmåner av samma eller annat slag enligt lagstiftningen i andra medlemsstater, eller inkomster som förvärvats inom andra medlemsstaters territorium, får den förmån som skall utges endast minskas till det totala förmånsbelopp som skall utges enligt lagstiftningen i övriga medlemsstater eller till de inkomster som förvärvats inom deras territorium.

Artikel 36

Sammanträffande av förmåner av samma slag som skall utges enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater — Särskilda bestämmelser

1. De bestämmelser om förhindrande av sammanträffande som föreskrivs enligt en medlemsstats lagstiftning skall inte tillämpas på de förmåner som beräknas enligt artikel 34.2 (proportionell beräkning).

2. En förmån som beräknas enligt artikel 34.1 a — nationell förmån — får minskas, innehållas eller indragas med tillämpning av de bestämmelser om förhindrande av sammanträffande som föreskrivs enligt en medlemsstats lagstiftningen endast när det gäller

a) en förmån vars storlek inte grundas på försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd

eller

b) en förmån vars storlek fastställs på grundval av en fiktiv period mellan den tidpunkt då försäkringsfallet inträffade och ett senare datum, vid sammanträffande med

i) en förmån av samma slag, utom i de fall då två eller flera medlemsstater har slutit avtal om att inte beakta samma fiktiva period två eller flera gånger,

eller

ii) en förmån vars storlek inte grundas på försäkrings- eller bosättningsperioder.

Artikel 37

Sammanträffande av en eller flera nationella förmåner med en eller flera förmåner av annat slag eller med andra inkomster när två eller flera medlemsstater berörs. Särskilda bestämmelser

1. Om utgivandet av förmåner av annat slag eller andra inkomster medför att bestämmelser om förhindrande av sammanträffande skall tillämpas på

- a) två eller flera förmåner som beräknas enligt nationell lagstiftning, skall de behöriga institutionerna dela de belopp som inte skulle ha betalats ut vid en strikt tillämpning av bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande, med det antal förmåner som omfattas av dessa bestämmelser,
- b) två eller flera förmåner som beräknas enligt den proportionella metoden, skall de behöriga institutionerna beakta förmånen eller förmånerna från övriga medlemsstater eller andra inkomster och alla de faktorer som föreskrivs vid tillämpningen av bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande med hänsyn till förhållandet mellan de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som fastställts för beräkningen av de förmåner som avses i artikel 34.2 b (proportionell beräkning),
- c) en eller flera förmåner som beräknas enligt nationell lagstiftning och en eller flera proportionellt beräknade förmåner, skall de behöriga institutionerna tillämpa bestämmelser om förhindrande av sammanträffande
- i) enligt artikel 37.1 a när det gäller nationella förmåner,
- ii) enligt artikel 37.1 b när det gäller proportionellt beräknade förmåner.

2. Den behöriga institutionen skall inte utföra den uppdelning som föreskrivs för nationella förmåner om det i den lagstiftning institutionen tillämpar föreskrivs att hänsyn skall tas till förmåner av annat slag och/eller andra inkomster samt alla beräkningsfaktorer för en del av förmånsbeloppet som fastställs på grundval av förhållandet mellan de försäkringsperioder som avses i artikel 34.2 b.

3. Alla ovannämnda bestämmelser skall äga motsvarande tillämpning när det i en eller flera medlemsstaters lagstiftning föreskrivs att en förmån inte får beviljas om en person uppbär en förmån av annat slag enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat eller andra inkomster.

Artikel 38

Tillägsbestämmelser för beräkning av förmåner

1. Vid beräkning av det teoretiska och det proportionella belopp som avses i artikel 34.2 skall följande bestämmelser tillämpas:

- a) Den behöriga institutionen skall beakta den maximala längd som krävs enligt den lagstiftning institutionen tillämpar, om den sammanlagda längden på de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som fullgjorts innan försäkringsfallet inträffade, enligt alla berörda medlemsstaters lagstiftning, överstiger denna max-

imala längd. Denna bestämmelse skall inte tillämpas på förmåner vars belopp inte grundas på försäkringsperiodernas längd.

- b) Den behöriga institutionen skall beakta de perioder som överlappar varandra enligt de bestämmelser som fastställs i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 71.
- c) Om det i lagstiftningen i en medlemsstat föreskrivs att beräkningen av förmåner skall grundas på inkomster, avgifter, uppräknings, genomsnittsbelopp, schablonbelopp eller fiktiva belopp, skall den behöriga institutionen
- i) fastställa den genomsnittliga eller proportionella beräkningsgrunden enbart enligt de försäkringsperioder som fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar,
- ii) för att fastställa det belopp som skall beräknas på grundval av de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt övriga medlemsstaters lagstiftning, använda sig av samma genomsnittliga, proportionella, schablonmässiga eller fiktiva faktorer som fastställts eller konstaterats när det gäller de försäkringsperioder som fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar.

2. Det teoretiska beloppet på en förmån som beräknats på grundval av de faktorer som anges i föregående punkt skall uppräknas som om den berörda personen hade fortsatt att utöva sin verksamhet i den berörda medlemsstaten under samma förutsättningar.

Artikel 39

Beviljande av tillägg när det totala förmånsbelopp som skall utges enligt olika medlemsstaters lagstiftning inte uppgår till det minibelopp som föreskrivs enligt lagstiftningen i den försäkrades bosättningsland

En person som får förmåner med tillämpning av detta kapitel får inte uppbära ett lägre förmånsbelopp än det lägsta förmånsbelopp som, för en försäkrings- eller bosättningsperiod som motsvarar alla försäkringsperioder som beaktades vid fastställandet av förmånerna enligt bestämmelserna i detta kapitel, fastställs enligt lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt och enligt vilken han har rätt till en förmån.

Den behöriga institutionen i denna stat skall under den tid personen är bosatt inom denna stats territorium betala ut ett tillägg till honom som motsvarar skillnaden mellan det totala förmånsbelopp som skall utges enligt detta kapitel och det lägsta förmånsbeloppet.

*Artikel 40***Uppräkning och ny beräkning av förmåner**

1. Om förmånerna från de berörda staterna ändras med en fast procentsats eller ett fast belopp till följd av ökade levnadskostnader, förändringar i lönenivån eller andra ändringsorsaker, skall denna procentsats eller detta belopp tillämpas direkt på de förmåner som fastställs enligt artikel 34, utan att någon ny beräkning behövs göras enligt denna artikel.

2. Om metoden för att fastställa eller bestämmelserna för att beräkna förmånerna ändras, skall dock en ny beräkning göras enligt artikel 34.

KAPITEL 4

**OLYCKSFALL I ARBETET OCH
ARBETSSJUKDOMAR***Artikel 41***Rätt till vårdförmåner och kontantförmåner**

1. Utan att det påverkar de gynnsammare bestämmelserna i artikel 41.2, skall artiklarna 14, 15, 18, 19 och 26 äga motsvarande tillämpning på förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdom.

2. En person som råkar ut för ett olycksfall i arbetet eller drabbas av en arbetssjukdom och som vistas i en annan medlemsstat än i den behöriga staten skall få de särskilda vårdförmåner från systemet för olycksfall i arbetet och arbetssjukdom som, för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på bosättningsorten, enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar, som om personen var försäkrad enligt denna lagstiftning.

*Artikel 42***Förmåner vid arbetssjukdom om en person varit utsatt för samma risk i flera medlemsstater**

1. Om en person som har drabbats av en arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater har utövat en verksamhet av sådan art som kan förorsaka denna sjukdom, skall de förmåner som han eller hans efterlevande kan göra anspråk på beviljas uteslutande enligt lagstiftningen i den stat där villkoren senast har uppfyllts, vid behov med beaktande av artikel 42.2–42.4.

2. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat grundas på villkoret att den berörda sjukdomen först har diagnostiserats inom dess territorium, skall detta villkor anses vara uppfyllt när denna sjukdom först diagnostiserades inom en annan medlemsstats territorium.

3. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat grundas på villkoret att den berörda sjukdomen har diagnostiserats inom en viss tid efter det att den senaste verksamhet som kunnat förorsaka en sådan sjukdom har upphört, skall den statens behöriga institution, när den utreder vid vilken tidpunkt denna senaste verksamhet utövades, i nödvändig utsträckning beakta verksamhet av samma art som har utövats enligt övriga medlemsstaters lagstiftning, som om dessa verksamheter hade utövats enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

4. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat grundas på villkoret att en verksamhet som kunnat förorsaka den berörda sjukdomen har utövats under en viss tid, skall den statens behöriga institution i nödvändig utsträckning beakta de perioder under vilka sådan verksamhet har utövats enligt övriga medlemsstaters lagstiftning, som om verksamheten hade utövats enligt den förstnämnda statens lagstiftning.

*Artikel 43***Beräkning av kontantförmåner**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på en genomsnittlig inkomst, skall fastställa denna genomsnittliga inkomst endast på grundval av de inkomster som konstateras under de perioder som fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på en standardinkomst, skall i förekommande fall endast beakta de genomsnittliga inkomster och standardinkomster som avser de perioder som fullgjorts enligt denna lagstiftning.

*Artikel 44***Kostnader för transport av en person som råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller drabbats av en arbetssjukdom**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs ansvar för kostnaderna för transport av berörd person, antingen till bosättningsorten eller sjukhuset, skall ansvara för samma kostnader till motsvarande ort inom en annan medlemsstats territorium där personen är bosatt.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs ansvar för att transportera en avliden person till begravningsorten, skall ansvara för samma kostnader till motsvarande ort inom en annan medlemsstats territorium där personen var bosatt när olycksfallet inträffade, enligt bestämmelserna i den lagstiftning institutionen tillämpar.

Artikel 45

Förrättande av en arbetssjukdom för vilken ersättning utgår

Vid förrättande av en arbetssjukdom, för vilken en person har fått eller får ersättning enligt lagstiftningen i en medlemsstat, skall följande bestämmelser tillämpas:

- a) Om personen under den tid som han har uppburit förmåner inte har utfört något förvärsarbete eller bedrivit någon verksamhet som egenföretagare som kan förorsaka eller förvärra den berörda sjukdomen, som omfattas av lagstiftningen i någon annan medlemsstat, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda staten, med beaktande av försämringen, ansvara för kostnaderna för förmånerna i den lagstiftning institutionen tillämpar.
- b) Om personen under den tid som han har uppburit förmåner har utövat sådan yrkesverksamhet som omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten, utan att beakta försämringen, ansvara för kostnaderna för förmånerna enligt bestämmelserna i den lagstiftning institutionen tillämpar. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall bevilja personen ett tillägg med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det förmånsbelopp som utges efter försämringen och det förmånsbelopp som skulle ha utgetts före försämringen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar, om sjukdomen hade uppkommit enligt lagstiftningen i denna medlemsstat.
- c) De bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning som föreskrivs enligt en medlemsstats lagstiftning är inte tillämpliga på en person som uppburit förmåner som har fastställts av institutioner i två medlemsstater enligt artikel 45 b.

Artikel 46

Bestämmelser för beaktande av särskilda förhållanden i vissa lagstiftningar

1. Om det inte finns någon försäkring mot olycksfall i arbetet eller mot arbetssjukdomar i den medlemsstat

inom vars territorium en person befinner sig, eller om det finns en sådan försäkring men ingen institution som har ansvaret för att utge vårdförmåner, skall dessa förmåner utges av den institution på vistelse- eller bosättningsorten som har ansvaret för att utge vårdförmåner vid sjukdom.

2. Om det enligt den behöriga statens lagstiftning krävs att den läkarvård som organiseras av arbetsgivaren anlitas för att helt kostnadsfria vårdförmåner skall utges, skall de vårdförmåner som utges i en annan medlemsstat anses ha utgetts inom ramen för sådan läkarvård.

3. Om det enligt den behöriga statens lagstiftning finns ett system med skyldigheter för arbetsgivaren, skall de vårdförmåner som utges i en annan medlemsstat anses ha utgetts på begäran av den behöriga institutionen.

4. Om den behöriga statens system för ersättning vid olycksfall i arbetet inte har karaktären av obligatorisk försäkring, skall vårdförmåner utges direkt av arbetsgivaren eller den försäkringsgivare som har trätt i hans ställe.

5. Om det i en medlemsstats lagstiftning uttryckligen eller underförstått föreskrivs att olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller godkänts tidigare skall beaktas för att fastställa graden av arbetsoförmåga, rätten till förmåner eller förmånernas storlek, skall den behöriga institutionen i denna stat även beakta olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som inträffat eller godkänts tidigare enligt en annan medlemsstats lagstiftning, som om de hade inträffat eller godkänts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar.

6. Om det i en medlemsstats lagstiftning uttryckligen eller underförstått föreskrivs att olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller godkänts senare skall beaktas för att fastställa graden av arbetsoförmåga, rätten till förmåner eller förmånernas storlek, skall den behöriga institutionen i denna stat även beakta olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som inträffat eller godkänts senare enligt en annan medlemsstats lagstiftning, som om de hade inträffat eller godkänts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar, under förutsättning att

- a) ingen ersättning har utgetts för det olycksfall i arbetet eller den arbetssjukdom som hade inträffat eller godkänts tidigare enligt den lagstiftning institutionen tillämpar

och

- b) ingen ersättning utges för det olycksfall i arbetet eller den arbetssjukdom som har inträffat eller godkänts senare enligt lagstiftningen i den andra medlemsstat enligt vilken olycksfallet eller arbetssjukdomen har in-

träffat eller godkänts, utan hinder av bestämmelserna i artikel 46.5.

Artikel 47

Tillämpligt system om det finns flera system i bösättnings- eller vistelselandet — Tidsbegränsade förmåner

1. Om vistelse- eller bösättningslandets lagstiftning omfattar flera försäkringssystem, skall bestämmelserna i systemet för arbetare inom stålindustrin tillämpas på de personer som råkat ut för olycksfall i arbetet och som vistas eller är bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga staten. Om denna lagstiftning inbegriper ett särskilt system för arbetare i gruvor och liknande driftställen, skall dock bestämmelserna i detta system tillämpas på dessa arbetstagare om den institution på vistelse- eller bösättningsorten till vilken de vänder sig är behörig att tillämpa detta system.

2. Om det i en medlemsstats lagstiftning föreskrivs att förmåner beviljas under en tidsbegränsad period, får den institution som tillämpar denna lagstiftning beakta den period under vilken förmåner redan har utgetts av en annan medlemsstats institution.

KAPITEL 5

ARBETSLÖSHET

Artikel 48

Särskilda bestämmelser för sammanläggning av försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner grundas på fullgjorda försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall i nödvändig utsträckning beakta de försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som fullgjorts enligt övriga medlemsstaters lagstiftning, som om det gällde försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar.

Om rätten till förmåner enligt den tillämpliga lagstiftningen grundas på fullgjorda försäkringsperioder, skall de anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning bara beaktas i de fall då de hade betraktats som försäkringsperioder om de hade fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Bestämmelserna i artikel 48.1 skall bara tillämpas om den berörda personen senast har fullgjort

— försäkringsperioder, eller

— anställningsperioder, eller

— perioder av verksamhet som egenföretagare,

enligt bestämmelserna i den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner lämnas in.

3. Om längden av den period under vilken förmåner kan utges grundas på försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall bestämmelserna i artikel 48.1 tillämpas.

Artikel 49

Beräkning av förmåner

Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av förmånerna skall grundas på den tidigare inkomstens storlek, skall endast beakta den inkomst som personen hade vid sin senast anställning som omfattades av denna lagstiftning. Om personens senast anställning som omfattades av denna lagstiftning varade kortare tid än fyra veckor, skall förmånerna beräknas på grundval av motsvarande normalinkomst på den ort där den behöriga institutionen har sitt säte för en anställning som motsvarar eller liknar personens senaste anställning som omfattades av en annan medlemsstats lagstiftning.

Artikel 50

Arbetslösa som reser till en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. En person som är försäkrad mot arbetslöshet och som reser till en annan medlemsstat för att söka arbete skall bibehålla rätten till kontanta arbetslöshetsförmåner på de villkor och med de begränsningar som anges i det följande:

a) Före avresan skall han ha varit registrerad som arbetsökande och stått till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga staten under minst fyra veckor efter det att han blev arbetslös. De behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna kan dock ge tillstånd till avresa innan denna tidsfrist har löpt ut.

b) Inom sju dagar från och med den dag då personen upphörde att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den stat han lämnar skall han registrera sig som arbetssökande vid arbetsförmedlingen i den medlemsstat till vilken han reser, genomgå den kontroll som utförs

där samt iakttä villkoren enligt denna medlemsstats lagstiftning. De behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna kan i undantagsfall förlänga denna tidsfrist.

c) Personen skall iakttä de villkor som föreskrivs enligt lagstiftningen i den medlemsstat till vilken han reser för att söka arbete för att få andra arbetslöshetsförmåner än de kontantförmåner som avses i artikel 50.2.

d) Rätten till förmåner skall bibehållas under sex månader från och med den dag då den arbetslösa personen upphörde att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den stat han lämnat. Den sammanlagda tiden för utgivande av förmåner får dock inte överstiga den tid under vilken han har rätt till förmåner enligt denna stats lagstiftning. Förmånerna skall utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning institutionen tillämpar och på den institutionens bekostnad.

2. Den person som avses i artikel 50.1 skall, inom den stats territorium till vilken han reser för att söka arbete, få andra arbetslöshetsförmåner än kontantförmåner, som syftar till att underlätta att få arbete, på samma villkor som statens egna medborgare som uppbär en arbetslöshetsförmån enligt denna förordning. För att förmånerna skall utges måste de villkor uppfyllas som föreskrivs enligt lagstiftningen i den stat där personen söker arbete. Förmånerna skall utges av denna stat och på denna stats bekostnad.

3. Om personen återvänder till den behöriga staten före utgången av den period under vilken han har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i artikel 50.1 d, skall han fortfarande ha rätt till förmåner enligt denna stats lagstiftning. Personen förlorar all rätt till förmåner enligt lagstiftningen i den behöriga staten, om han inte återvänder dit före utgången av denna period. De behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna får i undantagsfall förlänga denna tidsfrist.

4. Formerna för samarbete och ömsesidigt bistånd mellan institutioner och arbetsförmedlingar i den behöriga staten och i den stat till vilken en person reser för att söka arbete skall fastställas i den tillämpningsförordning som avses i artikel 71.

Artikel 51

Arbetslösa som under sin senaste anställning var bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga staten

En person som är försäkrad mot arbetslöshet, som under sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga staten, och som ställer sig till arbetsförmedlingens förfogande inom den stats territorium där han är bosatt, har rätt till de förmåner som utges av den behöriga institutionen, enligt bestämmelserna

i den behöriga statens lagstiftning, som om han stod till arbetsförmedlingens förfogande i denna stat.

KAPITEL 6

FÖRTIDSPENSION

Artikel 52

Särskilda bestämmelser om sammanläggning av försäkrings- eller anställningsperioder

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner grundas på fullgjorda försäkrings- eller anställningsperioder, skall i nödvändig utsträckning beakta de försäkrings- eller anställningsperioder som fullgjorts enligt övriga medlemsstaters lagstiftning, som om det gällde försäkrings- eller anställningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar.

När rätten till förmåner enligt den tillämpliga lagstiftningen grundas på fullgjorda försäkringsperioder, skall dock de anställningsperioder som fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning beaktas endast i de fall då dessa perioder hade betraktats som försäkringsperioder om de hade fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Bestämmelserna i artikel 52.1 skall tillämpas endast om den berörda personen senast har fullgjort

— försäkringsperioder, eller

— anställningsperioder,

enligt bestämmelserna i den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner lämnas in.

KAPITEL 7

FAMILJEFÖRMÅNER, FÖRMÅNER FÖR PENSIONSTAGARES MINDERÅRIGA BARN OCH FÖRMÅNER FÖR BARN SOM MIST EN AV FÖRÄLDRA RÄTTEN ELLER BÅDA FÖRÄLDRA RÄTTEN

Artikel 53

Prioriteringsregler vid sammanträffande av rättigheter till förmåner

Om familjeförmåner, förmåner för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna eller förmåner för pensionstagares minderåriga barn skall utges av flera medlemsstater, enligt deras lagstiftning eller denna förordning, till samma familjemedlem under samma period, skall den behöriga institutionen i den medlemsstat i vars

lagstiftning det högsta förmånsbeloppet föreskrivs bevilja hela detta belopp. Kostnaderna skall fördelas lika mellan de berörda medlemsstaterna genom återbetalning mellan de behöriga institutionerna upp till det belopp som föreskrivs enligt de lagstiftningar institutionerna tillämpar.

Artikel 54

Utgivande av förmåner — person som försörjer familjemedlemmar

Om den person som uppbär familjeförmåner, förmåner för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna eller förmåner för pensionstagares minderåriga barn inte använder dessa förmåner till att försörja familjemedlemmarna, skall den behöriga institutionen med befriande verkan utge dessa förmåner till den fysiska eller juridiska person som faktiskt försörjer familjemedlemmarna.

KAPITEL 8

SÄRSKILDA FÖRMÅNER

Artikel 55

1. Detta kapitel skall tillämpas på icke avgiftsfinansierade kontantförmåner som beviljas under förutsättningar som är nära knutna till den ekonomiska och sociala situationen och som

a) beviljas efter inkomstprövning

eller

b) uteslutande gäller särskilt skydd för funktionshindrade personer.

om dessa förmåner anges i bilaga I.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i denna förordning skall de personer som omfattas av denna förordning få de särskilda förmåner som avses i artikel 55.1 endast inom den medlemsstats territorium där de är bosatta enligt denna stats lagstiftning. Förmånerna skall utges av institutionen på bosättningsorten och på den institutionens bekostnad.

3. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning rätten till de förmåner som avses i artikel 55.1 grundas på fullgjorda bosättningsperioder, skall i nödvändig utsträckning beakta de bosättningsperioder som fullgjorts inom övriga medlemsstaters territorium, som om det gällde perioder som fullgjorts inom den förstnämnda medlemsstats territorium.

4. Om beviljandet av de invaliditets- och handikappförmåner som avses i artikel 55.1, enligt lagstiftningen i

en medlemsstat grundas på villkoret att arbetsförmågan eller funktionsnedsättningen först har konstaterats inom denna medlemsstats territorium, skall detta villkor anses vara uppfyllt om det först konstaterades inom en annan medlemsstats territorium.

AVDELNING IV

ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN FÖR SAMORDNING AV DE SOCIALA TRYGGHETSSYSTEMEN

Artikel 56

Sammansättning och arbetssätt

1. Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen, härnäst kallad "Administrativa kommissionen", som härmed inrättas vid kommissionen, skall bestå av en företrädare för varje medlemsstat och vid behov biträddas av sakkunniga rådgivare. En företrädare för kommissionen skall delta i Administrativa kommissionens arbete som rådgivare.

2. Administrativa kommissionens stadgar skall fastställas genom överenskommelse mellan dess ledamöter.

3. Kommissionen skall förse Administrativa kommissionen med sekretariatstjänster.

Artikel 57

Administrativa kommissionens uppgifter

Administrativa kommissionen skall ha till uppgift att

a) behandla alla administrativa frågor eller tolkningsfrågor som följer av bestämmelserna i denna förordning och senare förordningar eller av varje överenskommelse eller uppgörelse inom ramen för dessa förordningar, utan att det påverkar den rätt som myndigheter, institutioner och berörda personer har att utnyttja de förfaranden och domstolar som föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning, denna förordning eller fördraget,

b) främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna i frågor som rör social trygghet,

c) modernisera de förfaranden som krävs för informationsutbyte, särskilt genom att anpassa informationsflödet mellan institutionerna till telematiskt utbyte, med beaktande av informationsbehandlings utveckling i varje medlemsstat. Administrativa kommissionen

skall anta regler för en gemensam struktur för telematiktjänsterna, särskilt när det gäller säkerhet och användning av standarder, samt fastställa närmare bestämmelser om hur den gemensamma delen av telematiktjänsterna skall fungera,

- d) utföra övriga uppgifter inom sitt behörighetsområde enligt bestämmelserna i denna förordning och i tillämpningsförförordningen eller enligt övriga överenskommer eller uppgörelser inom ramen för dessa förordningar.
- e) lämna förslag till kommissionen om utarbetande av ytterligare förordningar och om översyn av denna förordning och senare förordningar.

Artikel 58

Tekniska kommissionen för informationsbehandling

1. En teknisk kommission för informationsbehandling, härnäst kallad "Tekniska kommissionen", inrättas härmed vid Administrativa kommissionen. Tekniska kommissionen skall utarbeta rapporter och avge motiverade yttranden innan Administrativa kommissionen fattar beslut enligt artikel 57 c. Administrativa kommissionen skall fastställa Tekniska kommissionens arbetssätt och sammansättning.

2. Tekniska kommissionen skall

- a) samla in relevant teknisk dokumentation och utföra de undersökningar och det arbete som krävs för att fullgöra sina uppgifter,
- b) lägga fram de rapporter och avge de motiverade yttranden som avses i artikel 58.1 för Administrativa kommissionen,
- c) utföra alla övriga uppgifter och undersökningar i frågor som Administrativa kommissionen lägger fram för Tekniska kommissionen.

AVDELNING V

DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 59

Samarbete mellan behöriga myndigheter

- 1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall lämna alla uppgifter till varandra om
 - a) åtgärder som vidtas för tillämpningen av denna förordning,

b) ändringar i deras lagstiftning som kan påverka tillämpningen av denna förordning.

2. Vid tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaternas myndigheter och institutioner bistå varandra som om de tillämpade sin egen lagstiftning. Den administrativa hjälp som dessa myndigheter och institutioner tillhandahåller varandra ska i regel vara kostnadsfri. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får dock komma överens om att vissa kostnader skall ersättas.

3. Vid tillämpningen av denna förordning kan medlemsstaternas myndigheter och institutioner ta direkt kontakt med varandra och med de personer om berörs eller deras behöriga ställföreträdare.

4. En medlemsstats myndigheter, institutioner och domstolar får inte avvisa ansökningar eller andra handlingar som lämnas in till dem på grund av att de är avfärdade på en annan medlemsstats officiella språk.

Artikel 60

Skydd av personuppgifter

1. När en medlemsstats behöriga myndigheter eller institutioner överlämnar information som rör personuppgifter till myndigheter eller institutioner i en annan medlemsstat enligt denna förordning eller enligt den tillämpningsförförordning som avses i artikel 71, skall denna information omfattas av lagbestämmelserna om dataskydd i den medlemsstat som lämnar uppgifterna. Alla efterföljande meddelande såväl som lagring, ändring och förstörande av uppgifter skall omfattas av bestämmelserna i den mottagande medlemsstatens lagstiftning om dataskydd.

2. När en medlemsstat överlämnar de uppgifter som krävs för tillämpningen av denna förordning och dess tillämpningsförförordning till en annan medlemsstat, skall detta ske med iakttagande av EG-bestämmelserna om skydd för enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter.

Artikel 61

Elektronisk informationsbehandling

1. Medlemsstaterna skall successivt börja använda telematiktjänster för att mellan olika institutioner på elektronisk väg utbyta de uppgifter som krävs för tillämpningen av förordningen och tillämpningsförförordningen. Målet med att utnyttja telematiktjänster skall vara att möjliggöra en effektiv tillämpning av förordningen och tillämpningsförförordningen och att snabbare bevilja och utbetala förmåner. Kommissionen skall stödja verksamhet av gemensamt intresse när medlemsstaterna har infört dessa telematiktjänster.

2. Varje medlemsstat skall ansvara för hanteringen av sin egen del av telematiktjänsterna med iakttagande av

EG-bestämmelserna om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter.

3. Ett elektroniskt meddelande som sänds av en institution enligt bestämmelserna i denna förordning och tillämpningsförfordningen får inte avvisas av någon myndighet eller institution i en annan medlemsstat på grund av att det har mottagits på elektronisk väg, när den mottagande institutionen väl har meddelat att man kan ta emot elektroniska meddelanden. Återgivande och registrering av sådana meddelanden skall betraktas som ett korrekt och exakt återgivande av originalhandlingen eller en återgivning av den information handlingen gäller, om inte motsatsen kan styrkas.

Ett elektroniskt meddelande skall betraktas som giltigt om det datasystem i vilket detta meddelande registreras är utrustat med nödvändiga säkerhetsfunktioner för att förhindra att meddelandet ändras, sprids eller läses. Den registrerade informationen skall när som helst kunna återges i direkt läsbar form. När ett elektroniskt meddelande överförs från en socialförsäkringsinstitution till en annan skall lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas enligt EG-bestämmelserna om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter.

Artikel 62

Finansiering av insatser inom det sociala trygghetsområdet

Inom ramen för denna förordning får kommissionen finansiera

- insatser för att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaternas myndigheter och institutioner med ansvar för social trygghet, inklusive elektroniskt informationsutbyte, och
- övriga insatser, t.ex. undersökningar och expertmöten, samt insatser för att informera berörda medborgare och yreksgrupper om de rättigheter som följer av denna förordning bland annat genom publikationer, konferenser och seminarier.

Artikel 63

Befrielse från eller nedsättning av skatter och avgifter — Undantag från bestyrkande

1. Befrielse från eller nedsättning av de skatter, stämpelavgifter, notariats- eller registreringsavgifter som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning för intyg eller handlingar som skall uppvisas enligt lagstiftningen i denna medlemsstat, skall även gälla liknande handlingar

som skall uppvisas enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller enligt denna förordning.

2. Alla utlåtanden, handlingar och intyg som skall uppvisas för tillämpningen av denna förordning skall undantas från krav på bestyrkande av diplomatiska eller konsulära myndigheter.

Artikel 64

Ansökningar, förklaringar eller överklaganden som lämnas in till en myndighet, institution eller domstol i en annan medlemsstat än den behöriga staten

En ansökan, förklaring eller ett överklagande som enligt en medlemsstats lagstiftning skulle ha lämnats in till en myndighet, institution eller domstol i denna stat inom en viss tid, skall anses ha inkommit i rätt tid om de inom samma tidsrymd lämnas in till motsvarande myndighet, institution eller domstol i en annan medlemsstat. I detta fall skall den myndighet, institution eller domstol som tar emot ansökan, förklaringen eller överklagandet utan dröjsmål överlämna dessa till den behöriga myndigheten, institutionen eller domstolen i den förstnämnda medlemsstaten, antingen direkt eller genom de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs. Den dag då ansökan, förklaringen eller överklagandet lämnades in till myndigheten, institutionen eller domstolen i den andra medlemsstaten skall betraktas som ankomstdag hos den rätta behöriga myndigheten, institutionen eller domstolen.

Artikel 65

Läkarundersökningar

1. De läkarundersökningar som föreskrivs enligt en medlemsstats lagstiftning får på den behöriga institutionens begäran utföras inom en annan medlemsstats territorium av institutionen på den ort där personen som uppbär förmåner vistas eller är bosatt, enligt de villkor som föreskrivs i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 71 eller, om sådana bestämmelser saknas, enligt de villkor som de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna kommer överens om.

2. Läkarundersökningarna som utförs enligt de villkor som föreskrivs i artikel 65.1 skall anses utförda inom den behöriga statens territorium.

Artikel 66

Överföring från en medlemsstat till en annan av skuldbelopp enligt denna förordning

Överföring av belopp till följd av tillämpningen av denna förordning skall i förekommande fall ske enligt de över-

enskommelser som gäller på detta område mellan de berörda medlemsstaterna när överföringen sker. Om inga sådana överenskommelser finns mellan två medlemsstater, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater eller de myndigheter som svarar för internationella betalningar gemensamt besluta om de åtgärder som krävs för att genomföra dessa överföringar.

Artikel 67

Särskilda bestämmelser för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning

Särskilda bestämmelser för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning, som visar sig krävas för att säkerställa de rättigheter som följer av denna förordning, eller i vilka det föreskrivs gynnsammare bestämmelser för berörda personer, skall anges i bilaga II.

Artikel 68

Uppbörd av avgifter och återkrav av förmåner som utgetts felaktigt

1. Uppbörd av avgifter som skall betalas till en institution i en medlemsstat samt återkrav av förmåner som utgetts felaktigt av en institution i en medlemsstat, får ske inom en annan medlemsstats territorium, enligt det administrativa förfarande och med de garantier och förmånsrätter som gäller för uppbörd av avgifter och för återkrav av förmåner som utgetts felaktigt av motsvarande institution i den sistnämnda staten.

2. Verkställbara beslut från domstolar och förvaltningsmyndigheter om uppbörd av avgifter, räntor och fasta kostnader eller om återkrav av förmåner som utgetts felaktigt enligt lagstiftningen i en medlemsstat, och som inte längre kan överklagas, skall på begäran av den behöriga institutionen verkställas inom en annan medlemsstats territorium enligt de förfaranden som föreskrivs i den sistnämnda statens lagstiftning. Den behöriga institutionen skall ge verkställighet åt sådana beslut inom den medlemsstats territorium där den anmodade institutionen befinner sig, om detta krävs enligt lagstiftningen i denna medlemsstat.

3. Vid indrivning, konkurs- och förlikningsförfaranden skall de fordringar en medlemsstats institution har i en annan medlemsstat omfattas av samma förmånsrätter som gäller för fordringar av samma slag inom den sistnämnda statens territorium enligt dess lagstiftning.

4. Formerna för tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel skall vid behov regleras i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 71 eller genom överenskommelse mellan medlemsstaterna.

Artikel 69

Betalningsskyldiga institutioners rätt gentemot skadeståndsansvarig tredje man

1. Om en person uppbär förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för en skada till följd av en händelse som inträffat inom en annan medlemsstats territorium, skall följande bestämmelser gälla för rättsförhållandet mellan den institution som svarar för förmånerna och tredje man som är skyldig att ersätta skadan:

- a) Om institutionen enligt den lagstiftning den tillämpar har övertagit den rätt att kräva ersättning som förmånstagaren har gentemot tredje man, skall varje medlemsstat erkänna detta övertagande.
- b) Om institutionen har en självständig rätt till krav gentemot tredje man, skall varje medlemsstat erkänna denna rätt.

2. Om en person uppbär förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för en skada till följd av en händelse som inträffat inom en annan medlemsstats territorium, skall de bestämmelser i denna lagstiftning som reglerar när arbetsgivare eller deras arbetstagare skall undantas från civilrättsligt ansvar, gälla denna person eller den behöriga institutionen.

Bestämmelserna i artikel 69.1 skall även gälla de krav som en betalningsskyldig institution har gentemot en arbetsgivare eller hans arbetstagare om de inte är undantagna från ansvar.

3. Om enligt bestämmelserna i artikel 26.2 två eller flera medlemsstater eller deras behöriga myndigheter har kommit överens om att avstå från återbetalning mellan de institutioner som omfattas av deras behörighet, skall följande bestämmelser gälla om krav gentemot tredje man:

- a) Om institutionen i vistelse- eller bosättningsstaten beviljar en person förmåner för en skada som har inträffat inom dess territorium, skall denna institution enligt bestämmelserna i den lagstiftning institutionen tillämpar, utöva rätten att överta den skadelidandes rättigheter eller göra gällande en självständig rätt gentemot den tredje man som är skyldig att ersätta skadan.

- b) Vid tillämpningen av artikel 69.3 a skall

- i) personen som uppbär förmåner betraktas som försäkrad vid institutionen på vistelse- eller bosättningsorten, och
- ii) denna institution betraktas som den institution som svarar för förmånerna.

- c) Bestämmelserna i artikel 69.1 och 69.2 skall fortsätta att tillämpas på de förmåner som inte omfattas av den överenskommelse om att avstå från återbetalning som avses i artikel 69.3.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 70

Övergångsbestämmelser

1. Genom denna förordning skall ingen rätt förvärfvas för tid före den dag då förordningen skall börja tillämpas inom den berörda medlemsstats territorium.
2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställnings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den dag då denna förordning skall börja tillämpas inom denna medlemsstats territorium skall beaktas vid fastställande av rätt till förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning.
3. Om inget annat följer av bestämmelserna i artikel 70.1, skall rätt till förmåner enligt denna förordning förvärfvas även om rätten hänförs till ett försäkringsfall som inträffade före den dag då förordningen började tillämpas inom den berörda medlemsstats territorium.
4. Varje förmån som inte har fastställts eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort, skall efter hans ansökan fastställas eller på nytt utges från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas inom den berörda medlemsstats territorium, under förutsättning att den rätt som tidigare har fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.
5. Rättigheter för de personer som har fått en pension fastställd före den dag då denna förordning skall börja tillämpas inom en medlemsstats territorium, kan på dessa personers begäran omprövas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.
6. Om en ansökan som avses i artikel 70.4 eller 70.5 lämnas in inom två år från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas inom en berörd medlemsstats territorium, skall rättigheter förvärfvas enligt denna förordning med verkan från och med denna dag, utan att bestämmelser om förverkande eller preskription av rättigheter i övriga medlemsstaters lagstiftning skall kunna åberopas mot berörda personer.
7. Om en ansökan som avses i artikel 70.4 eller 70.5 lämnas in mer än två år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas inom en berörd medlemsstats territorium, skall de rättigheter som inte har förverkats eller preskriberats vara förvärvade med verkan från och med

den dag då ansökan lämnades in, om inte gynnsammare bestämmelser föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning.

8. I de fall då en person med tillämpning av denna förordning omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning än den medlemsstats lagstiftning han omfattas av enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71, skall personen omfattas av lagstiftningen i den andra medlemsstaten endast efter en egen ansökan om detta. Denna ansökan skall lämnas in till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt förordning (EEG) nr 1408/71, inom två år från och med den dag då denna förordning skall börja tillämpas.

Artikel 71

Tillämpningsförfordning

I en senare förordning skall tillämpningsföreskrifter fastställas för denna förordning. Denna tillämpningsförfordning skall antas senast ett år efter antagandet av denna förordning.

Artikel 72

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Den skall tillämpas från och med den dag den tillämpningsförfordning som avses i artikel 71 träder i kraft.

Artikel 73

Upphävande

Härmed upphävs rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾ och rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽²⁾.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1.

*BILAGA I***(Artikel 55)**

Särskilda förmåner

A. Belgien

.....

B. Danmark

.....

C. Tyskland

.....

D. Spanien

.....

E. Frankrike

.....

F. Grekland

.....

G. Irland

.....

H. Italien

.....

I. Luxemburg

.....

J. Nederländerna

.....

K. Österrike

.....

L. Portugal

.....

M. Finland

.....

N. Sverige

.....

O. Förenade kungariket

.....

*BILAGA II***(Artikel 67)**

Särskilda bestämmelser för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning

A. Belgien

.....

B. Danmark

.....

C. Tyskland

.....

D. Spanien

.....

E. Frankrike

.....

F. Grekland

.....

G. Irland

.....

H. Italien

.....

I. Luxemburg

.....

J. Nederländerna

.....

K. Österrike

.....

L. Portugal

.....

M. Finland

.....

N. Sverige

.....

O. Förenade kungariket

.....

RÄTTELSE

Rättelse till gemensam ståndpunkt (EG) nr 60/98 av den 5 oktober 1998, antagen av rådet inför antagandet av rådets förordning om inrättande av ett särskilt stödsystem för AVS-stater som är traditionella bananleverantörer

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning C 364 av den 25 november 1998)

(1999/C 38/09)

På sidan 14, beaktandemeningarna och fotnoterna skall

beaktandemeningen:

”med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (2)” och fotnoten ”(2) Ännu ej offentliggjort i EGT”

utgå.
